

Sygn. akt

III AUa 287/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **10 września 2014 r.**

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Irena Mazurek
	Sędziowie:	SSA Alicja Podczaska SSA Roman Skrzypek (spr.)
	Protokolant	st.sekr.sądowy Małgorzata Leniar

po rozpoznaniu w dniu **10 września 2014 r.**

na rozprawie

sprawy z wniosku **T. M.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.**

o wysokość renty

na skutek apelacji wniesionej przez organ rentowy

od wyroku **Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu**

z dnia **18 lutego 2014 r.** sygn. akt **III U 1405/13**

I. **oddala apelację,**

II. **zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R. na rzecz wnioskodawcy T. M. kwotę 120 zł (słownie: sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.**

Sygn. akt III AUa 287/14

UZASADNIENIE

wyroku z 10 września 2014 r.

Decyzją z dnia 25.10.2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na podstawie art. 113 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U.

z 2009 r., Nr 153. poz. 1227 z późn. zm.) odmówił wnioskodawcy T. M. przeliczenia stażu pracy i doliczenia okresu wypłaconego zasiłku dla bezrobotnych od 22.06.1999 r. do 21.06.2000 r., z uwagi na to, iż pobrany przez wnioskodawcę zasiłek dla bezrobotnych jest świadczeniem nienależnym, gdyż wnioskodawca od 29.06.1999 r. do 1.07.1999 r. pozostawał w zatrudnieniu.

W odwołaniu wnioskodawca T. M. domagał się zmiany zaskarżonej decyzji i zaliczenia do stażu pracy okresu wypłaconego mu zasiłku dla bezrobotnych od 22.06.1999 r. do 21.06.2000 r. W uzasadnieniu wskazał, iż Starosta (...) decyzją z dnia 11.05.2010 r.

w trybie art. 151 § 2 w zw. z art. 146 kpa orzekł w sprawie utraty przez wnioskodawcę prawa do zasiłku od dnia 22.06.2000 r. i odstąpił od uchylenia decyzji z powodu upływu 5 lat od jej wydania. Tak więc decyzja o przysługującym wnioskodawcy zasiłku w okresie trzech dni zatrudnienia pozostaje w obrocie prawnym.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko i wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu wyrokiem z 18.02.2014 r. sygn. III U 1405/13 zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznał wnioskodawcy T. M. prawo do przeliczenia stażu pracy poprzez doliczenie do niego okresu wypłaconego zasiłku dla bezrobotnych od 22 czerwca 1999r. do 21 czerwca 2000 r. oraz zasądził od pozwanego Zakładu na rzecz wnioskodawcy kwotę 120 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd ustalił, że wnioskodawca T. M. pobiera stałą rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. Uwzględniony przez organ rentowy jego staż pracy wynosi 23 lata, 6 miesięcy i 17 dni okresów składkowych oraz 3 lata, 11 miesięcy i 3 dni okresów nieskładkowych (razem 27 lat, 5 miesięcy i 20 dni).

W dniu 28.05.2013 r. wnioskodawca wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o doliczenie do stażu pracy okresu od 29.06.1999 r. do 21.06.2000 r. z tytułu pobierania zasiłku dla bezrobotnych. Podał, iż okres ten powinien być mu zaliczony do stażu pracy ponieważ pobrał zasiłek dla bezrobotnych, od którego zostały odprowadzone składki do ZUS.

W czasie zarejestrowania w Powiatowym Urzędzie Pracy w T. od 22.06.1999r. do 21.06.2000r. wnioskodawca próbował podjąć zatrudnienie w Firmie (...) w T. na stanowisku sprzedawcy. Zgłosił się tam do pracy i został skierowany na badania lekarskie. Po wykonaniu badań pracodawca postanowił zatrudnić go na stanowisku operatora wózków widłowych, a wnioskodawca nie miał uprawnień do pracy na takim stanowisku. Nie podjął pracy i całą sytuację wyjaśnił w Powiatowym Urzędzie Pracy, przez co nie utracił prawa do pobierania zasiłku dla bezrobotnych. Pracodawca wystawił mu świadectwo pracy potwierdzające okres zatrudnienia od 29.06.1999 r. do 1.07.1999 r.

Na podstawie art. 145 §1pkt 5 kpa w Powiatowym Urzędzie Pracy w T. zostało wznowione postępowanie w sprawie statusu T. M. jako bezrobotnego i pobranego przez niego zasiłku dla bezrobotnych. Starosta (...) orzekł o wydaniu decyzji z dnia 27.06.2000 r. w sprawie utraty przez wnioskodawcę statusu osoby bezrobotnej od dnia 28.06.2000 r. i z dnia 26.06.2000 r. w sprawie utraty przez wnioskodawcę prawa do zasiłku od dnia 22.06.2000 r. z naruszeniem prawa oraz odstąpił od uchylenia przedmiotowych decyzji na podstawie art. 146 § 1 kpa. Zatem wnioskodawca w okresie od 29.06.1999r. do 21.06.2000 r. pobierał zasiłek dla bezrobotnych na podstawie decyzji, które zostały wydane niezgodnie z prawem, ale z uwagi na upływ terminu przedawnienia nie można ich wyeliminować z obrotu prawnego.

Dalej Sąd ustalił, że od pobranego przez wnioskodawcę zasiłku dla bezrobotnych za cały przysługujący okres tj. od 22.06.1999 r. do 21.06.2000 r. Starosta (...) odprowadził składki na ubezpieczenie emerytalne i rentowe. Zatem

okres wypłaconego zasiłku dla bezrobotnych jest okresem składkowym, zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Zdaniem Sądu bez znaczenia pozostaje fakt, iż wypłacony wnioskodawcy zasiłek dla bezrobotnych był świadczeniem nienależnym. Decyzja na podstawie której wnioskodawca go pobrał nie została wyeliminowana z obrotu prawnego. Skoro nie została stwierdzona nieważność decyzji, to prowadzi to do utrzymania w mocy skutków prawnych, które decyzja wywołała.

O kosztach zastępstwa Sąd orzekł na zasadzie art. 98 §1 i 3 kpc

w zw. z § 2 ust. 1 i 2 w zw. z § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. (tj. Dz. U. z 2013 r., poz. 490) - pkt II

wyroku. Sąd wziął pod uwagę niezbędny nakład pracy pełnomocnika, charakter sprawy i wkład pracy pełnomocnika w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia i uznał, iż zasądzona kwota 120 zł będzie kwotą odpowiednią, a w pozostałym zakresie oddalił wniosek.

Powyższy wyrok zaskarżył w całości Zakład Ubezpieczeń Społecznych zarzucając naruszenie:

- art. 6 ust.1 pkt 2 w zw. z art. 113 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227) poprzez przyznanie wnioskodawcy prawa do przeliczenia stażu pracy z uwzględnieniem okresu wypłaconego zasiłku dla bezrobotnych przyznanej decyzją PUP wydaną z naruszeniem prawa;

- naruszenie przepisów art. 98 § 1 i § 3 kpc w związku z § 2 ust. 1 i 2 oraz § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2002 r. Nr 163, poz. 1349) poprzez przyjęcie, że w okolicznościach tej sprawy zasadne jest zasądzenie kosztów według dwukrotnej stawki minimalnej.

W uzasadnieniu apelacji organ rentowy wskazał, że zasiłek dla bezrobotnych pobrany w spornym okresie przez wnioskodawcę jest świadczeniem nienależnie pobranym z uwagi na fakt, że wnioskodawca w okresie od 29.06.1999 r. do 1.07.1999 r. pozostawał w zatrudnieniu.

Starosta (...) orzekł, że decyzja przyznająca wnioskodawcy prawo do zasiłku dla bezrobotnych została wydana z naruszeniem prawa, jednak odstąpił od uchylecia tej decyzji z uwagi na upływ terminu przedawnienia.

Zdaniem organu rentowego w sprawie nie ma znaczenia fakt opłacenia składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe wnioskodawcy przez starostę, dlatego ostatecznie wniósł o zmianę kwestionowanego wyroku i oddalenie odwołania wnioskodawcy, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Organ rentowy kwestionował również rozstrzygnięcie co do zasądzonych kosztów zastępstwa procesowego ponad kwotę przekraczającą 60 zł, podnosząc, że sprawa nie miała skomplikowanego charakteru,

a pełnomocnik wnioskodawcy oprócz odwołania, nie składała żadnych pism procesowych.

W odpowiedzi na odwołanie pełnomocnik wnioskodawcy wniosła o oddalenie apelacji ZUS i zasądzenie na rzecz wnioskodawcy kwoty 120 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za II instancję.

W ocenie strony powodowej nie jest trafny zarzut apelacji naruszenia art. 6 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 113 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, albowiem przesądza on w sposób nie budzący żadnych wątpliwości, iż okres opłacania składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości określonej w przepisach o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu – jest okresem składkowym i stosownie do art. 113 teźże ustawy winno nastąpić ponowne ustalenie wysokości renty z tytułu niezdolności do pracy, poprzez doliczenie nieuwzględnionych dotychczas w wymiarze świadczenia okresów składkowych.

Zdaniem pełnomocnika wnioskodawcy nietrafny również jest zarzut zasądzenia wygórowanego wynagrodzenia tytułem zastępstwa procesowego, bowiem pełnomocnik ustanowiony w niniejszej sprawie nie reprezentował wnioskodawcy w postępowaniu administracyjnym i niezbędnym było przeanalizowanie całego procesu w tymże postępowaniu, sporządzenie odwołania i uczestnictwo w rozprawie.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja organu rentowego okazała się nieuzasadniona i dlatego podlega oddaleniu, bowiem zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu z 18.02.2014 r. okazał się wyrokiem trafnym i odpowiadającym prawu.

Sporną okolicznością w sprawie było przesądzenie, czy okres nienależnie pobranego zasiłku dla bezrobotnych przez T. M. winien być mu zliczony do stażu pracy przy pobieranym świadczeniu rentowym.

Stosownie do treści art. 6 ust. 1 pkt 2 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227) okresami składkowymi są okresy opłacania składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości określonej w przepisach o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu.

Co prawda Starosta (...) w wyniku wznowienia postępowania, co jest bezsporne, orzekł, że decyzja przyznająca wnioskodawcy prawo do zasiłku dla bezrobotnych za sporny okres od 22.06.1999 r. do 21.06.1999 r. została wydana z naruszeniem prawa, jednak odstąpił od uchylecia tej decyzji z uwagi na upływ terminu przedawnienia. Okoliczność ta oznacza, że składki odprowadzone przez Powiatowy Urząd Pracy na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych za wnioskodawcę za sporny okres, nie zostaną zwrócone na rzecz płatnika tych składek.

W tej sytuacji należy podzielić stanowisko Sądu Okręgowego, że bez znaczenia pozostaje fakt, iż wypłacony wnioskodawcy zasiłek dla bezrobotnych okazał się świadczeniem nienależnym, bowiem decyzja na podstawie której wnioskodawca go pobrał nie została wyeliminowana z obrotu prawnego, a okoliczność ta prowadzi do utrzymania w mocy skutków prawnych, które decyzja ta wywołała.

Nie znajdując podstaw do uwzględnienia apelacji organu rentowego, Sąd Apelacyjny oddalił ją na mocy art. 385 kpc.

Sąd II instancji nie podzielił również zarzutów organu rentowego co do naruszenia przepisów art. 98 §1 i § 3 kpc w zw. z §2 ust. 1 i 2 oraz

§ 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych... (Dz. U. z 2002 r. Nr 163, poz. 1349 ze zm.) poprzez przyjęcie, że w okolicznościach tej sprawy zasadne jest zasądzenie kosztów według dwukrotnej stawki minimalnej.

Otóż wbrew twierdzeniom zawartym w apelacji niniejsza sprawa wymagała przegłędnięcia przepisów i orzecznictwa z zakresu prawa pracy, prawa administracyjnego oraz ubezpieczeń społecznych w ich wzajemnych powiązaniach i oddziaływaniach.

Tak więc zasądzenie przez Sąd I instancji kosztów zastępstwa procesowego według dwukrotnej stawki minimalnej nie stanowi naruszenia wskazanych w apelacji przepisów.

O kosztach zastępstwa procesowego za drugą instancję Sąd Apelacyjny orzekł na podstawie art. 98 §1 kpc w zw. z art. 108 § 1 kpc.